

ství na civilním úřadě jako v době komunistického režimu.

- Dále ve svém volebním programu slibuje i výrazné omezení financování církevních a soukromých škol.

Jsmo vděční, že církev může po letech útla-ku svobodně působit a být nedílnou součástí občanské společnosti. Nedovolme nikomu, aby toto svobodné působení omezil. **Nejít volit je sice také projevem svobody, ale ne- vybereme-li své reprezentanty, jiní to udělají za nás – a my neseme spoluzodpovědnost za to, co jsme svou pasivitou dopustili. Pama- tujme při svém rozhodování i na to, že ně- které strany tiše či otevřeně připouští povo- lební spolupráci se zmíněnou partají a hrozí tak, že v rámci povolebních vyjednávání se tyto otázky mohou dostat na pořad dne a stát se součástí výměnného obchodu „něco za něco“.**

Starší z nás mají za sebou zkušenost komu- nistické totality – a ti nejstarší zažili i postup- né ukrajování svobody, které po válce přived- lo komunisty až k moci. Nedovolme to znovu.

Prosíme, jděte k volbám a buďte ostražití a zodpovědní. Modleme se za volby, voliče

i samotné politiky, jak jsme to slyšeli při ne- dělních bohoslužbách: „První věc, ke které vybízím, je tato: ať se konají modlitby proseb- né, přímlynné i děkovné za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný, v opravdové zbožnosti a počestnosti. Tak je to dobré a milé Bohu, našemu spasiteli.“ (1 Tim 2, 1-3)

Stálá rada České biskupské konference:

Mons. Josef Nuzík, arcibiskup olomoucký

Mons. Stanislav Přibyl, biskup litoměřický

Mons. Martin David, biskup ostravsko-opavský

Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický

P. Roman Czupek, generální sekretář ČBK

Milí farníci, k slovům našich biskupů, v nichž je řečeno mnohé, si ve vši pokoře dovolím připojit pár slov i já. Prosím, běžte k volbám. A zejména vy, kteří jste již pokročilejšího vě- ku, máte-li pochybnosti o tom, komu chcete dát svůj hlas, zeptejte se svých dětí a vnoučat, zeptejte se mladých. To oni budou žít v pod- mínkách, které nastaví nově zvolení politici. Hlasujete pro ně a určujete především jejich budoucnost.

Matěj Kraus

AKTUÁLNÍ INFORMACE

POZVÁNÍ KE SPOLEČNÉ MODLITBĚ V SEJKORSKÉ KAPLIČCE

Srdečně zveme ke společné modlitbě růžence a litaní k Panně Marii v Sejkorské kap- ličce na Cimbále **každou první sobotu v měsíci od 14.00 hodin**. Poprvé se modlitba koná **v sobotu 4. října**.

ZKOUŠKY SCHOLY

Od září se pravidelně scházíme na zkouškách scholy. Zveme všechny, kteří mají rádi liturgický zpěv a hudbu, aby si s námi přišli zazpívat. Vítáni jsou muži i ženy, bez věkového omezení.

Nejbližší zkoušky se uskuteční **v pondělí 29. září a ve středu 8. října, vždy od 19.30 h**. Bude-li mít kdokoliv zájem, kontaktujte mě nejlépe osobně nebo na tel. 733 595 046.

Matěj Kraus

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 25. září 2025. **Uzávěrka násled- jícího čísla: 9. října 2025.** Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 20

28. září 2025

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 29. 9. – 12. 10. 2025

29. 9. Po Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů

KA 18.00 na úmysl

30. 9. Út Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

KA 18.00 za ++ rodiče a jejich rody

1. 10. St Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve

KA 08.00 za Boží požehnání pro dceru a za uzdravení vztahů

2. 10. Čt Památka Svatých andělů strážných

KA 08.00 za Boží požehnání a zdraví k svátku

3. 10. Pá KO 18.00 za ++ manžele Lankovy

od 16.30 v KO svátost smíření

4. 10. So Památka sv. Františka z Assisi

DD 13.30 za farníky

KA 18.00 za ++ manžele Brožovy

5. 10. Ne 27. neděle v mezidobí

KO 08.30 za ++ Annu a Františka Stránské a za + Annu Stehlíkovou a man- žela Jana

6. 10. Po KA 18.00 na úmysl

7. 10. Út Památka Panny Marie Růžencové

KA 18.00 za + Cecilii Novotnou, manžela a rodiče Pajunkovy

8. 10. St KA 08.00 za uzdravení syna

9. 10. Čt KA 08.00 za Boží požehnání pro dceru a uzdravení vztahů

10. 10. Pá KA 18.00 za ++ manžele Martinovské

11. 10. So DD 13.30 za farníky

KA 18.00 na úmysl dárce

12. 10. Ne 28. neděle v mezidobí

KO 08.30 za radost, úctu a lásku v manželství

SKUTEČNÁ VÍRA BOLÍ A ROZKLÁDÁ JISTOTY

Existuje důvod, proč se dánský filozof a teolog Kierkegaard považoval za misionáře mezi křesťany. Viděl je – podobně jako je vidíme dnes – jak pohodlně sedí v kostelních lavicích, přikyvují při útěšných kázáních a zaměňují naučené recitace doktríny za skutečnou víru. Pokud má být víra zápasem, existenciální krizí, skokem do absurdna – pak to, co dnes většina křesťanů praktikuje, nemá s vírou nic společného.

Skutečná víra má způsobovat pocení. Má tě pronásledovat v noci a zpochybňovat tě přes den. Ale moderní křesťanství? To je teplá, útulná deka jistoty, kde jsou věřící krmeni předpřipravenými odpověďmi na nejtěžší životní otázky – tak, aby nikdy nemuseli moc přemýšlet, a nedej Bože, pochybovat.

Církev ráda vypráví příběh o Abrahámovi a Izákovi. „Podívejte se na tu Abrahámovu víru!“ hlásají. Ale kdyby dnes nějaký křesťanský otec vytáhl nůž nad své dítě, skončil by za mřížemi dřív, než byste stihli říct „svázání Izáka“. A právem. Protože si to přiznejme – nejde jen o víru, ale i o hluboce znepokojující příběh.

To je ta část, kterou většina kázání vynechává: ten příběh není útěšným ponaučením o důvěře. Je děsivý. Nutí nás zápasit s rozdílem mezi vírou a šílenstvím, poslušností a slepým fanatismem. Kierkegaard to nazval „skokem do absurdna“ z nějakého důvodu – protože pokud má být víra skutečně vírou, nemůže vždy dávat smysl. Nemůže být vždy bezpečná. A přesto Abrahám věřil. Nejen v existenci Boha, ale i v naprosto iracionální myšlenku, že nějak, nějakým způsobem, se to vyřeší. To je skutečná víra – stát na okraji propasti, dívat se do prázdna a stejně skočit.

Porovnejte to s průměrnou dnešní křesťanskou zkušeností. Žádné skoky do neznáma, žádné krize víry – jen nedělní kázání o tom, že vás Ježíš miluje, následované dobrým obě-

dem. Křesťanství se u nás stalo náboženstvím pohodlí, kde víra znamená věřit v Boha právě tolik, aby člověk získal pocit bezpečí – ale ne tolik, aby to nějak narušilo jeho život.

Víra má být těžká. Má od vás vyžadovat všechno. Kierkegaard tvrdil, že většina lidí, kteří se označují za křesťany, jen klouže po povrchu návyku, zaměňuje tradici za proměnu. Dnes to vypadá následovně:

- Zaměňování účasti na bohoslužbách za oddanost.
- Redukování víry na soubor politických hesel.
- Používání „Božího plánu“ jako ospravedlnění nečinnosti a vyhýbání se obtížným rozhodnutím.
- Zaměňování poslušnosti vůči autoritám za poslušnost vůči Kristu.

Pro mnoho lidí hlásících se ke křesťanství platí, že když víra přestane být rutinou a začne znamenat skutečné riziko, najednou je nepraktická. Víra je pro ně přijatelná, jen pokud nic nestojí.

Mnoho křesťanů si myslí, že „skok víry“ znamená nějaké velké, veřejné gesto – prodání všeho, odstěhování se do jiné země, nebo hlasitě vyznat Ježíše v kavárně. Ale to je jen divadlo, sebestředné gesto, které udržuje věřící v pocitu radikálnosti, aniž by museli čelit něčemu skutečně těžkému.

Skutečný skok víry není o divadle. Je o vykročení do neznáma, opuštění jistoty a přijetí nepohodlí skutečné proměny. Není to okamžik – je to cesta, putování do pouště, pryč od bezpečí náboženského myšlení skupiny, směrem k něčemu surovému a neprozkoumanému.

Víra není o ukazování se. Je o tichých, vyčerpávajících každodenních rozhodnutích žít poctivě, i když to bolí. Někdy to i znamená

opustit toxickou náboženskou rodinu a najít zdravější společenství. Znamená to zpochybňovat špatnou teologii, i když vás to izoluje. Znamená to postavit se za utlačované, i když vás vaši „křesťanští“ přátelé obviní z rozdělování.

A právě to většina křesťanů nechápe: víra není čekání, až nebe všechno napraví. Kierkegaard nenabízel systém nebeské odměny. Neviděl víru jako prostředek k přečkání života, jen abychom si později vyzvedli svou výhru. Ne, víra je pro tebe – radikální, často bolestná proměna směru života k něčemu hlubšímu než pohodlí. Pokud po vás víra teď nic nechce, nejspíš to ani není víra. Je to jen berlička, jak se vyhnout skutečnosti.

Budme upřímní – většina lidí nechce víru. Chtějí jistotu. Chtějí iluzi víry bez existenční krize, která k ní patří. Ale víra není pohodlí. Není bezpečná. Je to stát ve tmě, nevědět, co bude dál, a přesto důvěřovat něčemu většímu.

A netvařme se, že je to snadné. Příběh Abraháma a Izáka není jen o důvěře – je hlu-

boce zneklidňující. Nutí se ptát: kdy se víra mění v šílenství? Kdy poslušnost přechází ve fanatismus? A pokud má víra dávat smysl, nebyl Abrahám blázen, že věřil v něco tak absurdního? To je ten skutečný zápas – víra nemá být uhlazená, logická, nebo pohodlná. Má tě rozervat. Vyžadovat něco nesmyslného.

Vím to, protože jsem tím prošel. Měl jsem jistotu. Měl jsem odpovědi, plán, poslání. Ale jistota není víra. Skutečná víra přišla až později, když jsem ztratil všechno, o čem jsem si myslel, že mě činí křesťanem – a musel jsem jít dál.

A pokud to zní vyčerpávající – dobře. Možná je načase přestat předstírat, že to, co dnes považujeme za víru, je víc než pohodlí obalené náboženským jazykem. Kierkegaard měl pravdu – většina křesťanů nejsou lidé víry. Jsou to lidé zvyku. A to není skok. To je jen přešlapování na místě.

Stuart Delony
redakčně upraveno

SLOVO ČESKÝCH BISKUPŮ K VOLBÁM 2025

Zbývají poslední dny do voleb, ve kterých se chystáme na další čtyři roky svěřit moc svým zástupcům v parlamentu i ve vládě.

Naposledy při této příležitosti voliči vyřadili ze sněmovny komunistické poslance. Ti se tam však nyní chtějí vrátit pod značkou Stačilo!. Vedení mocenskými ambicemi a zřejmým kalkulem, že lidé rychle zapomínají a volební programy nečtou, se nijak netají úmyslem znovu omezit náboženskou svobodu, tedy i dosavadní svobody církví. Není možné k tomu mlčet a považujeme za nutné na tyto úmysly upozornit.

- Toto hnutí chce vyvést agendu církví ze zodpovědnosti Ministerstva kultury ČR a vytvořit jakýsi „kontrolní orgán“, který

by dohlížel na církve. Ten by měl mít pravomoc dokonce „administrativně uzavřít kostel“.

- Tito politici chtějí omezit i jakoukoliv dotační podporu církví, a to přímo zákonem, a zavést „mechanismy, které by umožnily státu kontrolovat, zda církve a náboženské společnosti využívají majetek získaný v rámci majetkového vyrovnání v souladu s jeho účelem“, který nadto sami vyjmenují.
- Ve svém volebním programu toto hnutí slibuje, že zruší uzavírání platných sňatků v kostele, a chce tak zvrátit dosavadní praxi uznání těchto manželství státem. Byla by pak povinná „legalizace“ manžel-